

Östsvensk lösen.

Svenska österbottningsars kulturfest i Vasa.

Nu fylkas de svenske från slätter och skär
i högsommartider.

Och sången den klingar och genljudet bär
som fältrop kring stränder och lider.
Den varslar om dagen, som äntligt ses gry,
då misstrons och missmodets svartalfer fly.
Östsvenskar! — Det ljusnar omsider.

Stig högt mot blå himmel, du svenskborna sång,
du fria, du friska,
och sanna, fast natten och vintern var lång,
nu vänaste vårvindar viska.
Se! Svenskfolket vaknat i stad och i by.
Om andra intressen det ock lärt sig bry
än timra och plöja och fiska.

Fullmyndigt det fordrar att självt utan bråk
sin forntid få länka,
sin odaljord värna, sin lag och sitt språk.
Den rätt kan oss ingen förtänka.
Och därför bland folken i söder och nord
vi önska densamma bli erkänd som spord,
så ingen den hatfull kan kränka.

Men sviker ock människohjälp — ges det en Gud
för livet som döden.
Förfäderna skänkte han segrarnes skrud
och modet, livsglädjen och glöden.
Han give oss, huldrik, desamma igen,
så frukta vi intet och ingen, hur än
de växla var dag våra öden.

Så jublom vi svenskar! — En festdag det är,
när framåt det skrider.
Och klinga vår sång och vitt väckelsen bär,
kring bottniska bygder och lider!
Du stam med din ariska, solljusa håg,
styr hurtigt din drake på vikingatåg
i andens oblodiga strider!

Gånge Rolf.